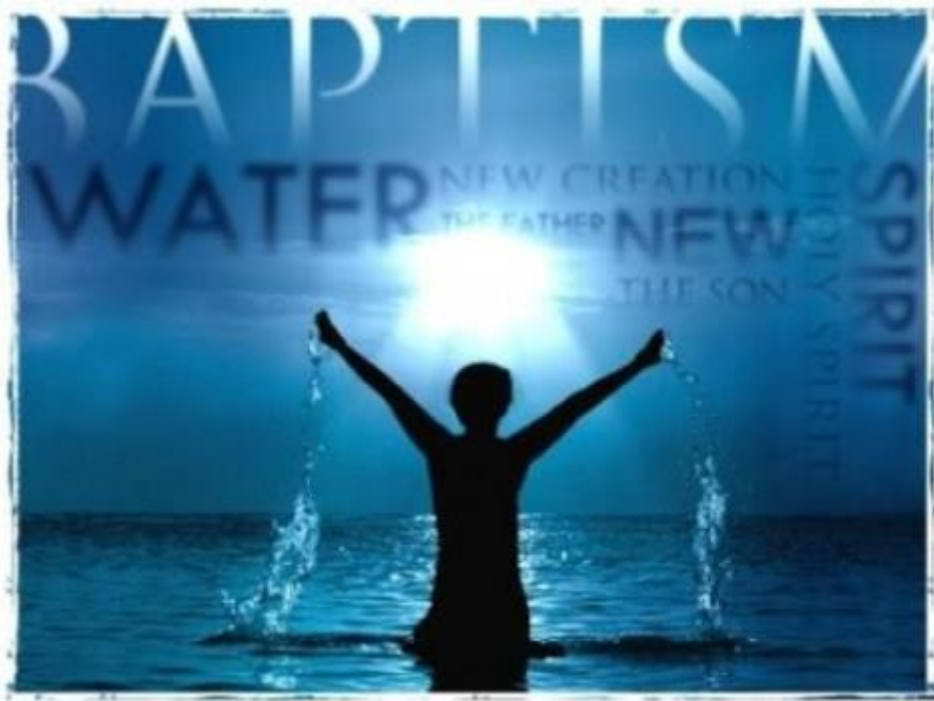


Er dåp påkrevd for å komme til Himmelen?



Dåpen er et vakkert symbol for vår frelse.

«Er dåp påkrevd for kristne? Må jeg bli døpt for å bli frelst? Vil jeg gå fortapt dersom jeg ikke er blitt døpt? Er det bibelsk at vanddåpen er frelsende og en nødvendighet for å bli født på ny?»

Disse spørsmålene blir ofte spurt i kristne debatter. Det man tenker eller tror om dette emnet, er ikke så viktig som hva Bibelen sier, som er Guds sannhet. Denne artikkelen vil se på de bibelske doktrinene om dåpen og dens hensikt. Og mens kristne rett og slett blir befalt til å la seg døpe, er den ikke påkrevd eller nødvendig for frelsen.

Hva er dåp?



Bibelen er tydelig på at dåpen er et utvendig uttrykk for det arbeidet Jesus gjør på innsiden av oss.

Første gang dåpen blir nevnt i Bibelen er i Matteus 3:

På den tiden sto døperen Johannes fram i ødemarken i Judea og forkynte: «Vend om, for himmelriket er kommet nær!» Det er om ham det er sagt ved profeten Jesaja:

En røst roper i ødemarken: «Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette!»

Johannes hadde en kappe av kamelhår og et lærbelte om livet, og maten hans var gresshopper og villhonning. Folk dro ut til ham fra Jerusalem og hele Judea og landet omkring Jordan. De bekjente syndene sine og ble døpt av ham i Jordanelven.

Men da han så at mange av fariseerne og saddukeerne kom for å bli døpt, sa han til dem: «Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal slippe unna den vreden som skal komme? Bær da frukt som svarer til omvendelsen! Og tro ikke at dere kan si til dere selv: 'Vi har Abraham til far.' For jeg sier dere: Gud kan reise opp barn for Abraham av disse steinene. Øksen ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.

Jeg døper dere med vann til omvendelse. Men han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å ta av ham sandalene. Han skal døpe dere med Den hellige ånd og ild. Han har kasteskovlen i hånden og skal rense kornet på treskeplassen. Hveten sin skal han samle i låven, men agnene skal han brenne opp med en ild som aldri slukner.» (Matteus 3:1-12)

Dåp er nedsenking i vann. Da døperen Johannes hadde sitt virke, kalte han på det jødiske folket til anger og omvendelse, som en forberedelse på ankomsten til den lovede Messias, Jesus Kristus. Det som er viktig å legge merke til her er at Johannes gjør en forskjell mellom sin dåp, som ble gjort med vann og den dåpen som blir gjort av Jesus Kristus, der Han døper **«med Den hellige ånd og ild»**. Dette er en viktig forskjell å forstå. Dåp med vann er en handling som troende gjenfødte kristne velger å gjøre som et utvendig tegn på deres frelse for offentligheten. [Den symboliserer deres «begravelse» og deres gjenfødelse i Jesus Kristus](#). Dåpen i Den Hellige Ånd er hva som finner sted i hjertet når man blir frelst, og er et avgjørende aspekt ved frelsen. Døperen Johannes var åpenbart en som var kunnskapsrik om dette emnet, og godt klar over hva han gjorde og hvordan det Jesus skulle gjøre i sitt offer på korset, var langt, langt større.

Dåpen er et bilde på vår frelse



Slik Jesus gjorde for 2000 år siden, velger noen nye kristne å la seg døpe i Jordanelven.

Jeg kunnngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynte dere, det dere også tok imot, det dere også står på. Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynte det, ellers blir det forgjeves at dere kom til tro. For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot, at Kristus døde for våre synder etter skriftene, at han ble begravet, at han sto opp den tredje dagen etter skriftene. (1.Korinter 15:1-4)

Jesu død, begravelse og oppstandelse, i samsvar med Skriften, er evangeliet. Det er dette som er de gode nyhetene, at dersom en person tror dette vil han/henne få sine synder tilgitt og et evig liv. Det er troen på evangeliet, Jesu stedfortredende død, som frelser oss. Vi kan ikke gjøre en eneste gjerning for å hjelpe oss til frelse. Jesus har gjort alt. Dåpen er et symbol på hva Jesus Kristus gikk gjennom og dåpen symboliserer vår egen «død og oppstandelse» i Kristus:

Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv. (Romerne 6:3-4)

Å bli nedsenket i vann er et bilde på Kristi død og begravelse. Når du blir en kristen, blir du født på ny, din gamle ånd, som var ond, dør i sin synd. Du får en ny ånd, blir reist opp og levendegjort i stedet. Så når du blir løftet opp etter nedsenkningen i vannet, er det et bilde på Kristi oppstandelse og den nyfødte ånden i et nytt troende menneske:

Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!
(2.Korinter 5:17)

Alle disse tingene skjer på *innsiden av den troende*. Dåpen er bare en symbolsk handling. Den har ingen overnaturlig kraft, og gjør ingenting for å påvirke en kristen og får ham/henne til å tro. Det finnes en oppfatning innenfor deler av kristenheten som blir kalt «*Dåpens gjenoppretting*» («*Baptismal regeneration*»), som sier at vannet som blir brukt i dåpen virkelig gjør en overnaturlig forvandling i en kristen, og er nødvendig for frelsen. Videre sies det at denne overnaturlige dåpen ble innstiftet av Jesus, da Han blant annet sa ordene i Johannes 3:5: ***Jesus svarte: «Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.*** Men, underbygger Bibelen den påstanden? Ved en undersøkelse av skriftsteder i Bibelen, som omhandler mennesker som faktisk ble frelst, blir det tydelig at «*Dåpens gjenoppretting*» er en uriktig lære.

Dåpen skjer etter at man er blitt født på ny



Selv om det er søtt og vakkert, er ikke barnedåp en bibelsk praksis.

Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.»
(Matteus 28:18-20)

Ved disse vakre avskjedsordene fra Jesus til Hans disipler, før han steg opp og vendte tilbake til Himmelen, innstiftet Han dåpen som en ordinasjon for den kristne kirken. Mennesker skulle bli gjort til disipler (*komme til tro*), deretter skulle man døpe dem (*symbol på frelsen og en bekjennelse av troen for offentligheten*) og undervise dem i Guds Ord (*Guds vilje og sannhet*). Ingensteds i Bibelen blir det stadfestet at dåpen er påkrevd for å bli en gjenfødt troende kristen. Faktisk ser vi det helt motsatte gjennom Skriften. Apostlenes Gjerninger skaffer tilveie mange eksempler der evangeliet blir forkynt og folk kommer til tro og blir født på ny. Fra disse beretningene, har ikke dåpen fått noen plass i samtalene med de nye kristne.

Apostelen Peters preken i pinsen

I Apostlenes Gjerninger kapittel 2 forkynter Peter, inspirert av Den Hellige Ånd, ved pinsehøytiden og tusener av nye troende blir en del av kirken. Ved avslutningen av hans preken ble han spurt om hva som skal til for å bli frelst:

Da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: «Hva skal vi gjøre, brødre?» Peter svarte dem: «Vend om og la dere døpe i Jesu Kristi navn, hver og en av dere, så dere kan få tilgivelse for syndene, og dere skal få Den hellige ånds gave. For løftet gjelder dere og barna deres og alle som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller på.» Også med mange andre ord vitnet han for dem, og han formante dem: «La dere frelse fra denne vrangsnudde slekten.» De som tok imot budskapet hans, ble døpt, og den dagen ble det lagt til omkring tre tusen mennesker. (Apostlenes Gjerninger 2:37-41)

De som lever i den troen at dåpen er nødvendig for å kunne bli født på ny holder dette avsnittet som et bevis på deres overbevisning siden Peter sier dem: **«Vend om og la dere døpe...»** Men når vi ser i vers 41, er det tydelig at bare de som **«tok imot budskapet»** endte opp med å la seg døpe. Det var troen på evangeliet som kom først og så fant dåpen sted.

Den etiopiske hoffmannen

Apostlenes Gjerninger kapittel 8 gir oss et annet utmerket eksempel på at evangeliet blir forkynt og et nytt mennesker kommer til tro og blir født på ny. Apostelen Filip, inspirert av Den Hellige Ånd, kom i møte med en etiopisk hoffmann som leste Jesaja 53 i Det Gamle Testamentet, men forstod ikke helt den messianske profetien. Filip hjalp ham og delte evangeliet:

Da tok Filip til orde. Han begynte med dette skriftstedet og forkynte evangeliet om Jesus for ham. Mens de kjørte langs veien, kom de til et sted hvor det var vann, og hoffmannen sa: «Se, her er vann. Hva er til hinder for at jeg blir døpt?» Filip svarte: «Hvis du tror av hele ditt hjerte, kan det skje.» Da sa han: «Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn.» Så lot han vognen stanse, og de steg ned i vannet, både Filip og hoffmannen, og Filip døpte ham. (Apostlenes Gjerninger 8:35-38)

Legg igjen merke til at hoffmannen måtte først bekrefte at han trodde at Jesus virkelig var Kristus (Messias) og at Han var Guds Sønn. Han trodde først på evangeliet og var således allerede frelst. Dåpen fullbyrdet en instruks for kristne, om å la seg døpe som et ytre symbol på deres tro. Igjen, dåpen hadde ingen påvirkning på hoffmannens tro. Han var allerede en troende.

Saulus på vei til Damaskus

Apostelen Paulus opplevde en samtale, som var en overnaturlig, og en av de sterkeste hendelser som noen gang er omtalt. Han var da kjent under navnet Saulus. Før han ble frelst, var han en livsfarlig fiende for den kristne kirken. Han lette etter kristne, ja han forfulgte dem og sørget for at de ble henrettet. Plutselig ble han en kristen, etter at Herren Jesus Kristus talte direkte til ham fra Himmelen:

Han falt til jorden og hørte en stemme som sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?» «Hvem er du, Herre?» spurte Saul. Og svaret lød: «Jeg er Jesus, han som du forfølger. Men reis deg nå og gå inn i byen. Der vil noen si deg hva du skal gjøre.» (Apostlenes Gjerninger 9:4-6)

På dette punktet, ydmyket og blindet av Herren kom Saulus til sannhetens erkjennelse, at Jesus er Herre. Hvordan vet vi dette? I vers 5 sier Saulus: ***«Hvem er du, Herre?»*** (I engelske King James står det ***«Lord, what wilt thou have me do?»***) Ikke bare innser Saulus at Jesus, han som han har forfulgt etterfølgerne av, faktisk er Gud, han er også ydmykt innstilt på og villig til å følge det Jesus befaler ham om å gjøre. Han var nå en troende, men det gikk flere dager før han ble døpt:

I tre dager var han uten syn, og han verken spiste eller drakk.

I Damaskus bodde en disippel som het Ananias. I et syn sa Herren til ham: «Ananias!» Han svarte: «Her er jeg, Herre.» Og Herren sa: «Gå bort i den gaten som kalles Den rette, og i huset til Judas skal du spørre etter Saulus fra Tarsos. For se, han ber. Og han har hatt et syn og sett en mann som heter Ananias komme og legge hendene på ham, så han får synet igjen.» Men Ananias svarte: «Herre, jeg har hørt mange fortelle om denne mannen og alt det onde han har gjort mot dine hellige i Jerusalem. Og nå er han her med fullmakt fra overprestene for å legge i lenker alle som påkaller ditt navn.» Men Herren sa til ham: «Gå! For jeg har utvalgt ham som mitt redskap til å bære mitt navn fram for hedningfolk og konger og for Israels folk. Og jeg skal vise ham alt han må lide for mitt navns skyld.» Da gikk Ananias, og han kom inn i huset, la hendene på ham og sa: «Saul, min bror! Herren selv, Jesus som viste seg for deg på veien hit, han har sendt meg for at du skal få synet igjen og bli fylt av Den hellige ånd.» Straks var det som om skjell falt fra øynene hans, og han kunne se. Han sto opp og ble døpt. (Apostlenes Gjerninger 9:9-18)

Saulus adlød Jesus. Han ventet og bad. Han var helt klart en troende i Kristus tre dager før han ble døpt. Igjen, dåpen var ikke påkrevd for frelsen.

Offiseren Kornelius

Apostlenes Gjerninger kapittel 10 handler i sin helhet om å bringe vitnesbyrdet om evangeliet til én mann og hans familie. Ledet av Gud gikk apostelen Peter hjem til den hedenske romerske offiseren og forkynner evangeliet. Dette kapittelet viser tydelig at frelse og Den Hellige Ånd blir gitt uten at man har blitt døpt.

Da tok Peter til orde og sa: «Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk, men at han fra alle folkeslag tar imot hver den som frykter ham og gjør det som er rett. Dere kjenner det ordet han sendte til Israels folk: det gode budskapet om fred ved Jesus Kristus, han som er Herre over alle. Dere vet om det som begynte i Galilea etter at Johannes hadde forkynt sin dåp, og som siden spredte seg over hele Judea: Jesus fra Nasaret ble salvet av Gud med Hellig Ånd og kraft, og han gikk omkring overalt og gjorde vel og helbredet alle som var underkuet av djevelen, for Gud var med ham. Og vi er vitner om alt han gjorde rundt omkring i jødernes land og i Jerusalem, han som de hengte på et tre og drepte. Gud reiste ham opp på den tredje dagen og lot ham tre synlig fram, ikke for hele folket, men for de vitnene Gud på forhånd hadde utvalgt, for oss som spiste og

drakk sammen med ham etter at han var stått opp fra de døde. Og han påla oss at vi skulle forkynne for folket og vitne at han er den som Gud har satt til dommer over levende og døde. Om ham vitner alle profetene og sier at alle som tror på ham, skal få tilgivelse for syndene ved hans navn.»

Mens Peter fremdeles talte, kom Den hellige ånd over alle som hørte Ordet. De troende av jødisk ætt som var kommet dit sammen med Peter, ble forskrekket over at Den hellige ånds gave også ble øst ut over hedningene. For de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud. Da sa Peter: «Disse har fått Den hellige ånd slik som vi. Kan noen da nekte dem vannet og hindre at de blir døpt?» Så bød han at de skulle døpes i Jesu Kristi navn. Etterpå ba de ham bli hos dem noen dager.

(Apostlenes Gjerninger 10:34-48)

Peter gir en presentasjon av evangeliet, og ikke bare kommer Kornelius til tro, i vers 44 leser vi at Den Hellige Ånd kom og fylte **«alle som hørte Ordet.»** Uten tvil ble Kornelius og hans familie født på ny, og Den Hellige Ånd ble gitt dem. Og etter at de hadde talt i tunger ble de oppfordret av Peter og de andre til å la seg døpe. Hvorfor? Fordi de visste at de nå åpenbart var blitt født på ny og hadde mottatt Den Hellige Ånd. I enhver troende jobber Den Hellige Ånd med å rense oss fra synd, og leder oss i vårt kristne liv:

Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!

(2.Korinter 5:17)

Dette er den essensielle dåpen, og den skjer i hjertet. Det er den nye ånden som blir født i en ny kristen. Dette er dåpen i Den Hellige Ånd som døperen Johannes talte om.

Røveren på korset og alle de troende i Det Gamle Testamentet



Røveren på korset fikk ikke mulighet til å bli døpt, men ble allikevel frelst.

Røveren som hang ved siden av Jesus, var naglet på hender og føtter. Det var helt umulig for ham å bevege seg, og selvsagt også umulig å la seg døpe. Allikevel ble han frelst:

Så sa han: «Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!» Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradiset.» (Lukas 23:42-43)

Det var hans tro som frelste ham, ikke gjerninger. Og Jesus bekreftet personlig at røveren skulle bli med til Paradis. Nå er det noen av de som støtter idéen om «Dåpens gjenoppretting» som sier at røveren var et unntak, fordi Jesus enda ikke hadde gitt oss dåpsbefalingen. Det som denne idéen ser bort fra, er at det er og har alltid bare vært én vei til frelse: [troen på Jesus Kristus](#). I 1.Mosebok kapittel 3 fortalte Gud menneskene om sin frelsesplan og forsoning gjennom «**kvinnens ætt**», barnet som en dag skulle bli født skulle overvinne Satan og frelse menneskeslekten. Og det er troen på Messias som frelser oss. [Hebreerne kapittel 11](#) lister opp mange av Det Gamle Testamentets personer som ble frelst for deres tro på Kristus, fra Abel til Abraham, [Moses](#) til [Rahab](#) og andre. Ingen

av disse var døpt og allikevel er de i Himmelen. Hebreerne 11 beskriver mange av trosheltene i Det Gamle Testamentet og de ble alle frelst. Vi lever i troen på Ham som kom og de levde i troen på Ham som skulle komme:

I denne troen døde alle disse uten å ha fått det som var lovet. De bare så det langt borte og hilste det, og de bekjente at de var fremmede og hjemløse på jorden. (Hebreerne 11:13)

Deres frelse var basert på deres tro på løftet om den kommende Messias, akkurat slik alle kristne er frelst for deres tro på det som ble fullbyrdet for 2000 år siden. Det er den samme troen og dåpen har ingen del i det.

Vi er frelst av bare nåde ved vår tro



Dersom du er en gjenfødt kristen, bør du døpe deg og vise verden at du identifiserer deg med Jesus Kristus.

For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. Efeserne 2:8-9)

Det er vår tro på det verket som Jesus Kristus gjorde på korset som frelser oss og absolutt ingen gjerninger. Bør en kristen la seg døpe? Absolutt! Der er en av de få ordinasjonene som Jesus har gitt til sin kirke. Men Jesus befalte også kristne til å dele nattverd. Med den samme ukorrekte logikken som enkelte retninger har, burde ikke dette da også bli påkrevd for å bli frelst? Selvsagt ikke! Dette er også en symbolsk handling som kristne gjør for å minnes Jesu offer på korset. Vår frelse er en gave fra Gud! Den gaven er bare mulig å motta dersom man tror i sitt hjerte. Det er ingen handling som vi trenger å gjøre eller kan gjøre for å legge noe til det Jesus gjorde for å frelse oss. Så det er slik vi vet at læren om «Dåpens gjenoppretting» er en uriktig lære. Jesus sa: **«For dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag.»** (Johannes 6:40)

Det er troen på Jesus Kristus som gir oss det evige livs gave. Jesus sa: **«For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.»** (Johannes 3:16)

*Bibelen, Guds Ord – veien til frelse og evig liv
-full av historikk, spenning, mystikk, profetier, visdom, trøst og sannhet*

Det finnes ingen annen måte. Vi [tror på Jesus Kristus](#) og blir frelst. Vanddåpen er vår måte å offentliggjøre at vi identifiserer oss med Jesu død, begravelse og oppstandelse. Men dåpen er ikke påkrevd for å komme til Himmelen. Vi kan ikke utføre noen form for handling som gjør oss fortjent til frelse. Takk Gud i Himmelen at vi ikke behøver det! Jesus gjorde alt!